A°. 1859. N°. 297.

WOENSDAG 14 DECEMBER.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

OPROEPING.

Bouwkundigen, die mogten wenschen in aanmerking te komen voor de vacerende betrekking van *Stads Architect te Utrecht*, worden uitgenoodigd zich desverkiezende daarvoor aan te melden vóór het einde van het loopende jaar, met behoorlijk op zegel geschreven requesten, vrachtvrij geadresseerd aan het Stadhuis te Utrecht.

Utrecht
13 Dec. 1859.

De Burgemeester
W. M. J. VAN DIELEN. Weth.
De Secretaris.
H. G. RÖMER.

UTRECHT, Woensdag 14 December.

Twee Prinsen van Oranje te Parijs.
(1815 — 1859.)

Heeft het bezoek in het vorig jaar, door de Koningin der Nederlanden aan *Lodewijk Napoleon* gebragt, velen bevreemd en bedroefd, nog smartelijker is het berigt, door sommige bladen verbreid, dat de vermoedelijke erfgenaam der Kroon zich in dit oogenblik te Parijs zoude bevinden, en door den Beheerscher van Frankrijk in een gehoor zoude ontvangen worden. Mogt het gerucht zich, tot hoon van het Vaderland, bevestigen, wij zullen den onervaren jongeling beklagen, maar den Ministers, die den treurigen stap, trots zoo vele waarschuwingen en niettegenstaande de bloedige gebeurtenissen van het ten einde spoedend, zoo noodlottig ingetreden jaar, met koude onverschilligheid voor de eer der Natie, hebben laten begaan, deze bladzijde uit *Bosscha's Leven van Willem den Tweede* ter overpeinzing geven.

»Merkwaardig in menig opzigt voor den Prins, dus luidt het verhaal van den geschiedschrijver (bl. 340), is de maand geweest van zijn verblijf te Parijs, alwaar hij den 17. Julij aankwam en zijn intrek nam in de *rue du Mont-Blanc*, in het fraaije hôtel van den kardinaal *Joseph Fesch*, oom van den gevallen Keizer en die na den tweeden val zijns neefs naar Rome gevlugt was. De Prins werd hier, door dagelijksche ontmoetingen met de magtigste Souvereinen, met de aanzienlijkste Legerhoofden, met de hoogst-geplaatste Staatslieden, geheel ingeleid in de Europische Vorstenwereld en hare politieke kringen. Twee dier dagen hadden ook een historische merkwaardigheid. De een was den 30. Julij, toen de Nederlandsche troepen van *Wellingtons* leger geschaard stonden op den straatweg tusschen *St. Denis* en *Epinay*, en aan wie zich onderscheiden hadden bij *Quatre-Bras* en *Waterloo*, tachtig in getal, de eereteekenen der Militaire Willems-Orde werden uitgereikt, de eerstelingen dier Orde, juist drie maanden na hare instelling. De Prins van *Oranje*, versierd met het Grootkruis der nieuwe Orde, sprak daarbij de troepen aan in de Hollandsche taal en herinnerde haar Neêrlands herrijzenis na Neêrlands vernedering, en op een groot gastmaal door hem dien dag gegeven, waarbij al de nieuwe Ridders, Soldaten zoowel als Officieren genoodigd waren, klonk het »Leve Koning *Willem*" en »Heil het Vaderland" luide en openlijk in Frankrijks hoofdstad. Het was de meesttreffende uitdrukking van de volkomene eerherstelling des Nederlandschen volks na de verguizing die het had doorgestaan onder de Fransche overheersching."

Wij onthouden ons van alle vergelijking: het contrast springt in het oog. Maar gewis, Neêrlands edelst bloed is in 1815 nutteloos vergoten, als men de nu grijze dapperen tot getuigen van nieuwe kniebuigingen voor een derden *Bonaparte* maakt; als men dezen met het Grootkruis der Militaire Willems-Orde, zonder eenig heldenbedrijf verworven, ziet pralen; als onze oude Bondgenoot, Groot-Britannië, met elken dag meer uit Parijs belaagd en bedreigd wordt, en de politieke kringen der Europische Vorstenwereld door de zamenkomsten bij een uitgeweken Poolschen Graaf, tot napoleontischen Minister van Buitenlandsche Zaken verheven, worden overschaduwd. — In 1815 schreef Europa aan Frankrijk de wet en het vonnis voor: thans luistert het Vasteland gedwee naar de lessen van een herrezen *Napoleon*, uit den mond van een afvalligen onderdaan van den Russischen Keizer.

Utrecht, 14 Dec. 1859. G. W. VREEDE.

— De Prins *van Oranje* is te *Parijs* aangekomen, en zal op het paleis der Tulleriën worden ontvangen, daardoor wordt bevestigd, wat reeds gisteren werd berigt, maar niet zoo spoedig was verwacht.

Nadat van Rome en Napels het antwoord is gekomen, dat beide deel zouden nemen aan het kongres, schijnt er nog sprake te zijn geweest over het voorzitterschap, dat de pauselijke gezant zich schijnt te hebben toegedacht. Dat Rome zich in dit opzigt geheel zal vergissen behoeft geen betoog. Ook Spanje treedt met bezwaren op, het wil minstens op gelijken voet worden behandeld als Pruissen, hetwelk het in uitgestrektheid overtreft. De koningin verlangt den Markies de *Viluma* als vertegenwoordiger te benoemen; het ministerie den heer *Martinez de la Rosa*; het verschil is in deze te lastiger, omdat de gezant te Parijs, de heer *Mon*, stellig niet onder eerstgenoemde zal willen zitting nemen. De benoeming van *de Cavour*, als eerste gezant van Sardinië, wordt elken dag meer waarschijnlijk.

Steeds blijft er veel sprake van hetgeen Engeland reeds gedaan heeft om zich op het kongres steun te verschaffen, en van wat men van het kongres heeft te wachten. Dit alleen schijnt men hieromtrent met volle zekerheid te kunnen zeggen, dat Engeland zijne Italiaansch gezinde politiek ten volle handhaaft, en dat, gelijk de *Observer* zegt, »Engeland indien het de minderheid mogt uit»maken op het kongres, een zoodanig protest »zal indienen, dat het de despotieke mogendheden »van Europa zal beletten, hare plannen werkelijk ten »uitvoer te brengen."

Ook Hamburg zal thans poging doen om de eerbiediging van het privaat-eigendom ter zee in oorlogstijd te doen bespreken. Hamburg zal voorloopig het volgende vragen: 1. Vaststelling van bepaalde en gelijkmatige regelen omtrent de erkenning van het onzijdig karakter van schepen, die uit het bezit van onderdanen der oorlogvoerende mogendheden in dat van onderdanen van onzijdige staten zijn overgegaan, omtrent welk punt door de Fransche en Engelsche prijsraden zeer uiteenloopende regelen zijn aangenomen; 2. de bepaling van vaste regelen omtrent de termijnen, binnen welke in het begin van een oorlog de schepen der oorlogvoerende staten nog ongehinderd hunne aangevangen reis mogen vervolgen en naar hun vaderland terugkeeren; 3. bepaling van het begrip van oorlogskontrabande, en beperking daarvan tot wapenen, ammunitie, paarden, salpeter, zwavel en lood; 4. erkenning van den regel, dat schending van eene blokkade dan alleen bestaat, wanneer een reeds door een kruiser van de blokkerende zeemagt afgewezen schip, in welks papieren van die omstandigheid behoorlijk is melding gemaakt, desniettegenstaande andermaal de geblokkeerde haven tracht te naderen. Deze punten zijn intusschen door de Hamburgsche kommissie geenszins voorgestel als het uiterste doel, waarnaar men streven moet. Als zoodanig beveelt zij aan, dat men zich bepaald vereenige met de in Amerika bestaande grondslagen van het zeeregt en de door de publieke opinie herkende beginselen, te weten; 1. veiligheid van den bijzonderen eigendom ter zee, niet alleen tegen wegneming door kapers, maar ook tegen verbeurdverklaring door oorlogschepen; 2. beperking der blokkade tot versterkte plaatsen en tot het beletten van den aanvoer van eigenlijke oorlogskontrabande. *Le Nord* geeft heden te kennen, dat Pruissen de aangelegenheid bepaald op het kongres ter tafel zal brengen.

Het berigt, dat door Toskane eene leening van 40 millioenen zal worden uitgeschreven, heeft op de Parijsche beurs eenige gedruktheid in het leven geroepen. — Op nieuw wordt uit Weenen gemeld, dat de hertog *van Modena* stellig zal afstand doen van zijne regten op den troon. — Een gerucht dat de keizer van Oostenrijk zou willen aftreden, komt ons schier ongelooflijk voor.

Een Milaneesch dagblad maakt eene memorie van Napelsche uitgewekenen aan het kongres wereldkundig, waarin de staat van het bestuur en der regtspleging in het koningrijk der beide Siciliën, het gemis van alle politieke mogelijke waarborgen, alsmede het aantal misbruiken en de velerlei willekeur, waardoor zelfs de beste wetten hare kracht verliezen, geschilderd en met een aantal bewijzen, met namen en dagteekeningen gestaafd worden. De Napelsche regering wordt in die memorie eene groote georganiseerde policie-inrigting genoemd, die zich in alle regerings-aangelegenheden en zelfs in het privaat-leven der burgers mengt; daarom wordt dan ook de deelneming aan den door Frankrijk voorgeslagen Italiaanschen Staten-bond onmogelijk geacht, zonder een algeheele verandering van regeringstelsel. De uitgewekenen regtvaardigen hunnen stap daardoor, dat de bevolking der Beide Siciliën noch officieel, noch officieus, op het kongres vertegenwoordigd is, en dat de Europesche mogendheden er belang bij hebben, om ook de klagten des volks te hooren.

Een telegram van heden zegt, dat te Konstantinopel de verwikkelingen over de Suezdoorgraving met ernst een aanvang nemen. Daar Engeland echter alleen staat, zal het wel moeten toegeven.

Op de Afrikasche kust duren de vijandelijkheden met hevigheid tusschen de Spanjaarden en Mooren voort. Er is berigt van nieuwe gevechten.

De tijding, dat Oostenrijk met 1 Jan. de intrest weder in zilver zal uitbetalen, heeft algemeen genoegen gedaan. Dit moet echter niet in 't minst doen gelooven aan een beter financiëlen toestand te Weenen. De Regerings-komm. voor de financien houdt wel 2 keer in de week vergadering, maar vordert weinig in het vinden van middelen om de kosten te dekken. — Het 5e Oostenr. legerkorps gaat van Italië naar Hongarije, waar de gemoederen steeds zeer opgewonden blijven.

Tegenover de demonstratie der konstitutionele partij in Baden, heeft ook de klerikale partij van haren kant eene manifestatie willen aan den dag leggen in tegenovergestelden zin, dat is ten gunste van het met het hof van Rome gesloten konkordaat. Zoo heeft die partij in het Badensche stadje Freiburg een adres gerigt tot den gemeenteraad, met verzoek, om aan den groothertog dank te betuigen voor het sluiten van het konkordaat. De gemeenteraad heeft echter dat voorstel met eenparige stemmen verworpen.

Naauwelijks bijeengebragt ondervindt het Deensche kabinet reeds velerlei bezwaren. Door de aangelegenheden die de hertogdommen steeds aanbrengen zal het nog lang duren, eer men in deze tot een goeden toestand te Kopenhagen geraakt.

De sinds gister ontvangen **telegrafische depeches** laten wij hieronder volgen:

Madrid, Dingsdag. Het derde legerkorps van *Ros de Olano* is gister te Ceuta ontscheept. Generaal *Prim* is op den weg naar Tetouan door de Mooren aangevallen, die echter met groot verlies zijn teruggeslagen; De Spanjaarden hadden 40 man verloren.

Bazel, Dingsdag. Hertog *Ferdinand* van Toskane is hier aangekomen. Gedurende het kongres zal hij in Frankrijk verblijf houden.

Ridder *Jocteau* is tot gezant van Sardinië te Weenen benoemd.

Frankfort, Dingsdag. Er is thans besloten tot de weder opheffing van het verbod tot uitvoer van paarden uit de Staten van het Tolverbond met Nieuwe jaar.

Hamburg, Dingsdag. De vorstelijke familie van Glucksburg heeft berigt ontvangen, dat prins *Christiaan* van Denemarken de benoeming tot goeverneur van Holstein niet aanneemt.

Weenen, Dingsdag. Men verwacht stellig, dat de hertog van Modena zal abdiceren, en wel naar aanleiding van eene langdurige konferentie, dezer dagen met graaf *Rechberg* gehouden, alsmede ten gevolge van een brief, hem uit St. Petersburg toegezonden, waarin hem raadgevingen in dien geest zijn medegedeeld.

Londen, Dingsdag. De admiraliteit deelt de bemanning der vloot voortaan in twee klassen. Alleen de strafklasse is aan de stokslagenstraf zonder vonnis blootgesteld.

Volgens berigten uit Boston van 10 Nov. is *Washington Irving* overleden, (Deze voortreffelijke schrijver is den 3 April 1783 te New York geboren. Zijne voornaamste werken zijn zijne *Sketches, Brocebridge-Hall, The life of Columbus* en *Sketches of the Alhambra*).

Uit Mexiko wordt van 19 Nov. gemeld, dat de konstitutioneelen bij Quaretero twee generaals verloren hebben, waarbij een Amerikaansch officier, ondanks de vertoogen van de Britschen gezant is gefusilleerd. De liberalen hadden bij Quadnago eene overwinning behaald. Het gerucht wilde dat tusschen *Juarez, Roblez* en *Miramon* een vergelijk was voorgesteld, volgens hetwelk *Juarez* voorloopig president zou worden.

Parijs, Dingsdag. De kwestie der plenipotentiarissen is nog niet geheel opgelost. Spanje, de ondergeschikte rol, die het bij het kongres van 1815 speelde,

niet verlangende weder te vervullen, blijft, op grond van de uitgestrektheid van zijn grondgebied er op aandringen, om even als Pruissen en andere groote mogendheden, twee gevolmagtigden naar het kongres te zenden.

Parijs, Dingsdag. Rente 3 pct. sloot 70.60, op een gerucht dat het goevernement van Toskane eene leening wil sluiten van 40 millioen.

Marseille, Dingsdag. Uit Konstantinopel zijn berigten ontvangen tot den 7. Ten stelligste wordt daarin verzekerd, dat Donderdag te voren de heer *Thouvenel* eene nota aan de Porte heeft overhandigd, waarin verlangd wordt dat de Sultan den firman voor de doorgraving der Suez-engte uitvaardige. De Pruissische, Oostenrijksche, Russische en Sardinische gezanten hebben, overeenkomstig hunne instruktiën, dit verzoek ondersteund, door gelijktijdig ingeleverde nota's. In den daarop gehouden ministerraad heeft *Fuad Pacha* verklaard, zich verbonden te hebben de magtiging voor de doorgraving te weigeren. De grootvizier heeft daarop verklaard zoodanige verbindtenissen niet te erkennen. Na eene zeer hevige diskussie is eene transaktie aangenomen, daarin bestaande, dat men de mogendheden zal uitnoodigen, zich met Engeland te verstaan. Sir *H. Bulwer* is door den Sultan ontvangen. Zij houdt talrijke konferentiën met de ministers.

De Cirkassiërs blijven in menigte naar Konstantinopel emigreren.

Londen, heden, Woensdag. De *Times* meldt, dat de regering het Parlement een krediet zal vragen van 10 millioen pond st. ter versterking der maritieme arsenalen, de gelden door eene leening te vinden.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft gister hoofdstuk XI (departement koloniën), na het bespreken van een aantal koloniale punten, aangenomen met algemeene stemmen, op twee na.

Bij de diskussiën heeft de minister te kennen gegeven, dat dadelijk na het reces een nieuw wetsontwerp tot afschaffing der slavernij zal worden ingediend. Omtrent de Oost-Indsiche aangelegenheden zijn allerlei punten besproken, en hebben de leden betuigd door de aanneming dezer wet niet te willen betuigen het met den minister eens te zijn omtrent vele punten, door Z. E. in 't midden gebragt.

In de avondzitting is hoofdstuk *onvoorzien* aangenomen, en daarna de begr. van het Burgel. Pensioenfonds, voor 1860, de wijziging der tariefregten op den visch, en de begr. voor de koloniën Ommerschans en Veenhuizen.

Bij de wet op de *Middelen* is op zeer satyrieke wijze door den heer *de Poorter* over de financiële plannen gesproken, waarover de min. *v. Bosse*, zich verstoord heeft betoond, o. a. bewerende, dat het der reg. met de doorgraving van Holland op zijn smalst werkelijk ernst was. De wet op de middelen is ten slotte aangenomen met 43 tegen 9 stemmen.

De Kamer is daarop tot nadere bijeenroeping uiteengegaan.

— Z. M. heeft benoemd tot burgem. der gem. Standdaarbuiten *J. van Dorst*; — eervol ontslag verleend bij de dd. schutterij te Culenborg, op zijn verzoek, aan *J. Schippers*, als kapt.-komm.; en tot kapt.-komm. benoemd mr. *P. Alma*, 1. luit.; — de gedane benoeming van den heer *G. Hollius*, tot bewaarder der hijpoth., van het kad. en de scheepsbewijzen te Amsterdam, is op zijn verzoek, ingetrokken, en als gepens. inspekt.-gen. der registr. hersteld; — pens. verleend aan den kolonel *J. M. Castendijk*, komm. van het 3. reg. drag., van ƒ 1800; benoemd bij het 2. reg. drag., tot kolonel den luit.-kol. *W. K. J.* baron *van Dedem*, komm. van het korps; bij het 3. reg. drag. tot komm. den luit.-kol. *J. E. Vertholen*, van het 1. reg. drag. — Benoemd tot scheepsklerken bij de Ned. zeemagt: *W. F. G. L. Faubel; P. Berghuis; F. W. Merhottein; E. H. W. Wijnmalen; D. A. van der Laan* en *J. Gallas;* tot klerk bij de dir. der marine te Amsterdam *J. Ruwers*.

— Z. Ms. fregat met stoomvermogen, de Admiraal van Wassenaer, onder bevel van den kapt. ter zee *R. van Voss*, is den 11. dezer te Cherbourg aangekomen. Alles was wel aan boord.

— De Raad van Almelo heeft besloten zich tot de Eerste Kamer te wenden, met verzoek, dat deze het wetsvoorstel omtrent de spoorwegen mogt verwerpen.

Door de gemeente Alkmaar wordt een adres aan de Eerste Kamer opgezonden, tot verwerping der spoorwegontwerpen. — Gedep. Staten van Limburg hebben een adres in tegengestelden zin opgezonden.

Uit Keulen schrijft men van eergister, dat de stoomscheepvaart op den Boven Rijn wegens het vermeerderde drijfijs is gestremd.

Ook wij hebben het herhaaldelijk betoogd, dat de *regering* en *de meerderheid der Tweede Kamer* eene zware verantwoordelijkheid op zich geladen hebben, door de wijze waarop zij tot dus verre de zaak der spoorwegen hebben geregeld en doorgedreven. Onze gemeenteraad heeft dat ook doen uitkomen, toen hij beweerde, dat men met *teleurstelling en kommer* die houding der Kamer heeft gade geslagen. 't Is van gewigt, zegt de *Tijd*, dat men er op lette, dat de berisping der regering alzoo niet van individu's, maar van de wettige vertegenwoordigers der grootste steden komt, 't geen in ons land iets zeer ongewoons mag heeten. Dit is te meer te betreuren, daar hetzelfde niet het geval zou wezen, wanneer het voorstel *Thorbecke* ware aangenomen. Immers een aantal onzer voorname steden neemt genoegen in de tegenwoordige spoorweg-ontwerpen, omdat zij spoorwegen willen hebben, maar zij zouden evenzeer en welligt met meer ingenomenheid de meer bezadigde voorstellen die tegenover de regeringsontwerpen staan, goedkeuren. Zij vreezen slechts een uitstel.

Voor 't oogenblik is het van belang de ontevredenheid niet ligt te achten, die zich in de voornaamste steden des rijks openbaart. De *Tijd* zegt teregt; »In groote en aanzienlijke gemeenten vertoont zich, niet enkel bij de bevolking, maar evenzeer bij de kollegiën, die haar vertegenwoordigen, een krachtig uitgesproken wantrouwen tegen de ministers en tegen een Kamer, die wetten, waaraan de toekomst van het gansche land hangt, aannemen met een paar stemmen boven de gevorderde meerderheid. De dag zal eenmaal aanbreken, dat men de rekenen hebbe met de gevolgen van deze gemoedsstemming, die voortgebragt is door het onberaden drijven van een tweetal ministers, gesteund door de zamenwerking van allerlei uiteenloopende plaatselijke belangen. Er rusten andere verpligtingen op deze ministers dan die, om, door het inwilligen van allerlei lokale eischen, hun zetel te behouden. DE EERSTE DER VERPLIGTINGEN VAN DE REGERING IS, DE ZORG VOOR HET BEHOUD DER EENDRAGT IN HET VADERLAND."

---

*— Gister zijn aan deze Hoogeschool bevorderd tot doktoren in de regten de heeren *S. J. Hingst* van Amsterdam, na verdediging van zijn Akademisch proefschrift, bevattende eene *proeve eener geschiedenis der Historische school op het gebied van het privaatregt in Duitschland*, en de heer *H. P. G. Quack*, van Setten (Gelderland) na de verdediging van zijn proefschrift over *het Staatswezen in de XIVe eeuw.*

— Te Amsterdam is eergister als predikant beroepen Ds. *Laurillard*, te Leijden, met wien op het drietal stonden Ds. *Berlage* en *v. Toorenenbergen* te Zalt Bommel en Purmerend.

— Te Gouda is gisteren een oliemolen verbrand met een nevensstaande schuur, met uitzondering van dat gedeelte der schuur, waarin zich de oliebakken bevonden. De schade wordt op ƒ 13,000 berekend. Het vernielde was verzekerd. Ook te Apingadam is, op een zolder, waar turf geborgen was, brand geweest, die groote verneling zou hebben te weeg gebragt, zoo de omliggende huizen niet met pannen waren gedekt geweest.

*— Zeker artillerist te 's Hage heeft dezer dagen, door eene vergissing van het Amersfoortsch postkantoor, een vrolijk leventje kunnen leiden. Eene belangstellende schoone te Amersfoort had hem nl. een postwissel gezonden, waarop te Amersfoort ƒ 50 in plaats van 50 Cts. was gesteld. Toen de vergissing ontdekt werd, was het geld reeds uitbetaald en verbruikt.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 13 *Dec.*, 1,65 El.; + AP. 8,60. Gev. 18 d.

De Rijnhoogte te Keulen den 13. Dec. 7 voet 5 duim; 7 voet 5 duim Rijnl.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In de zitting van de Tweede Kamer van gister was aan de orde de beraadslaging over hoofdst. XI (Departement van Koloniën).

De heer *v. Lijnden* herinnert, dat bij de diskussie over het koloniaal batig slot niet ter sprake is gekomen een punt van veel gewigt, namelijk de emancipatie der slaven in West-Indië. Hij wenscht daarover eenige woorden te zeggen. De Kamer heeft in het voorloopig verslag hare belangstelling betuigd in de eindelijke afschaffing der slavernij, en te regt. Spr. gaat toch na al wat er in zake dier afschaffing gebeurd is, van af de benoeming der Staatskommissie van 29 Nov. 1853, om te onderzoeken, welke maatregelen er nopens de afschaffing der slavernij kunnen en moeten worden genomen. Spr. dringt ten slotte op de afdoening dezer zaak aan.

De *Minister van Kolonien* beantwoordt den spr. en geeft de oorzaken op, welke tot vertraging in deze aanleiding hebben gegeven. Het ingediende ontwerp is, na het bekend worden van het voorloopig verslag der Kamer, omgewerkt en zal der Kamer, na het reces, worden aangeboden. De groote beginselen zijn behouden: afschaffing der slavernij; zooveel mogelijk behouden van den bestaanden toestand; den neger niet zelven de losprijs doen betalen: geen koncentreren van alles in handen van het goevernement, maar het voorstel van de bank moest vervallen. Men wenscht alle slaven vrij te maken in het aanstaande jaar. Daarom wil men ook geene tusschen-maatregelen nemen, als: de vrijverklaring der kinderen, die geboren zullen worden en den afkoop van slaven, die geld hebben of het kunnen krijgen. Dit zouden slechts zijn kleine gebrekkige maatregelen, die alleen te pas konden komen, wanneer de groote maatregel: algeheele afschaffing, niet tot stand zou komen.

De heer *Elout* is niet volkomen bevredigd door het antwoord van den minister. De heer *de Poorter* zegt, voor hoofdstuk X gestemd te hebben, met het oog op onze Kolonien. Hij vraagt, of de min. hem de verzekering kan geven, dat de koloniale baten voortdurend zóó zullen vloeijen, dat wij onze financiele pligten zullen kunnen blijven voldoen. De heer *de Kempenaer* dringt aan op eene herziening der wetboeken in onze Westindische kolonien.

De minister van Koloniën, zegt dat behalve de afschaffing van de slavernij, ook de voorziening voor het leger in Indië, de regeling der komptabiliteit en die der suikerkulturen zeer wenschelijk is; maar men kan niet alles op eens doen.

Daarna heeft de heer *Thorbecke* behandeld 4 punten: *a.* regeling van onderwerpen bij de wet; *b.* de taak der vertegenwoordiging om toezigt te houden; *c.* de terzijdestelling van de waarborgen voor goede benoemingen; en *d.* het vraagstuk van den vrijen arbeid. Deze punten leidden den spreker tot de verklaring, dat de laatste diskussiën bij hem geen gunstigen indruk hadden achtergelaten.

De heer *van Hall* daarentegen, dezelfde vier punten opvattende, kwam tot eene tegenovergestelde konklusie, namelijk, dat de minister zijn vertrouwen volkomen verdiende.

De heer *van Eck* schaarde zich aan de zijde van hen, die bij de diskussiën over het batig slot van meening waren, dat de minister bijna de vertegenwoordiglng wilde uitsluiten van inmenging en toezigt op de zaken der Koloniën, hetgeen hij afkeurde, weshalve hij verklaarde verpligt te zijn het hoofdstuk af te stemmen.

De heer *Hoffman* legde de verklaring af, dat hij het meeste vertrouwen stelde in den Min., zoolang deze zal vasthouden aan de zelfstandige positie, door dien Min. in den laatsten tijd aangenomen.

De heer *Sloet* drong ten sterkste aan op de herziening van het besluit betrekkelijk de publikatie van stukken uit het archief; doch het zou hem niet leiden tot afstemming der begrooting, daar Staatsbelang vorderde ondersteuning ook van den Min. van Kolonien, opdat niet bij eene ontstaande leemte, in de daardoor te weeg gebragte ruimte geplaatst werd een wig, met het doel, om het geheele ministerie uiteen te rukken.

De heer *v. Hoëvell* betoogde van zijne zijde, dat zijne verwachtingen in den min. zijn teleurgesteld geworden, waarbij hij meer bepaaldelijk stilstond bij des ministers handelingen betrekkelijk de Borneosche exploitatie-maatschappij, de wetten op de emancipatie, de Indische komptabiliteit, de regeling der suiker-kontrakten en het radikaalstelsel. Dezelfde spr. vroeg tevens, naar aanleiding van eene vroegere belofte des ministers, of thans het rapport over de zorgen verstrekt aan de troepen van de eerste Bonische expeditie zou kunnen worden publiek gemaakt.

De *Minister van Koloniën* heeft daarop eene belangrijke rede uitgesproken, waarin hij de bijzondere punten heeft beantwoord, ten betooge dat de min. noch van vroegere meeningen is teruggekomen, noch zich onttrekt aan de verantwoordelijkheid waaraan de grondwet den min. onderwerpt. De minister heeft hier doen uitkomen dat hij, nu de kwestie van vertrouwen of wantrouwen was gemoveerd, ten stelligste verklaarde, die kwestie aan te nemen. Hij verlangde dat het votum over de begrooting zij een votum van vertrouwen of van wantrouwen, opdat het Vaderland en vooral de koloniën weten mogen, of deze min. van koloniën, in het moeijelijk tijdperk waarin Oost-Indië zich bevond, al dan niet gesteund wordt door de meerderheid van de Tweede Kamer der Staten Generaal.

Bij deze gelegenheid toen ter sprake kwam de waarde van officiële en in-officiele waarheid, verklaarde de Min. heden een officieel telegram uit Batavia te hebben ontvangen, waaruit bleek, dat er niets bijzonders was voorgevallen, zoodat de inofficiële waarheid, dezer dagen per telegraaf bekend gemaakt, gebleken was niet veel vertrouwen te verdienen. De Min. voegde er bij, dot er geene woeling kon zijn ontstaan over het vertrek van Koelies met de expeditie naar Boni, om de eenvoudige reden dat geene Koelies waren medegenomen, en dat alleen enkele roeijers, vrijwillig, aan die expeditie deel namen.

Na eene repliek van de heeren *van Hoëvell* en *Thorbecke*, waarbij deze laatste verklaarde, dat hij voor zich niet kan aannemen de beteekenis die door den Min. van Kolonien was gehecht aan de aanneming zijner begrooting, zoodat, indien hij voorstemde, dit niet was eene goedkeuring van de antwoorden, door den Min. ook in verband tot de diskussien over het batig slot gegeven, werden de diskussien gesloten, en werd hoodst. XI aangenomen met 58 tegen 2 stemmen. Tegen stemden de heeren *v. Eck* en *Poortman*.

Op voorstel van den heer *Sloet tot Oldthuis* besloot de vergadering met 33 tegen 23 stemmen gister avond eene zitting te houden ten half acht ure

In de gister door de Tweede Kamer gehouden avondzitting zijn met algemeene stemmen aangenomen: 1. hoofdstuk XII der staatsbegrooting (onvoorziene uitgaven); 2. de wet tot regeling der ontvangsten en uitgaven van het pensioenfonds voor 1860; 3. de wet tot herziening der regten op den in- en uitvoer van visch. De wet tot vaststelling der begrooting voor de gestichten te Ommerschans, enz. voor 1860 werd aangenomen met 45 tegen 3 stemmen; tegen stemden de heeren *van Hoëvell*, *Idserda* en *Westerhoff*. Wijders heeft de Kamer zich vereenigd met de konklusiën van verschillende verslagen. De wet tot vaststelling der middelen, bestemd tot dekking der uitgaven, begrepen in de staatsbegrooting voor 1860 is vervolgens na langdurige diskussie aangenomen met 43 tegen 9 stemmen.

NAPELS, 5 December.

De kardinaal-aartsbisschop van Napels heeft tot de geestelijkheid en de geloovigen van zijn diocese een uitvoerig mandement gerigt, waarin hij o. a. zegt;

»De doorluchte persoon van *Pius IX* hoort. na naauwelijks een tiental jaren, wederom de kreet der satansche onafhankelijkheid te midden zijns volks. Een deel zijner onderdanen, in vijanden verkeerd, verkrijgt dagelijks meer vermetelheid en wint meer terrein, en wroet dat om, ten einde, zoo het dat kon, die magt te vernietigen, of althans tot een schijn van gezag te herleiden, welke het, uit eene zuiver menschelijke berekening, zegt te erkennen en te willen eerbiedigen, De regtmatige onderdrukking der buitensporigheden, daar waar de trouw der militie niet faalde, werd den Paus als een onregtvaardig expedient ten laste gelegd. Het vergeven en vergeten, waarmede hij de wonden van zoovele zielen heelt, hebben den schuldigen gediend om hunne gesmeede plannen weêr op te vatten en zich sterker te maken tegen dien vorst en vader. De meest gematigden, gelijk zij zich noemen, beklagen zich, dat de voornaamste ambten en bedieningen in den Kerkelijken Staat, hoofdzakelijk in handen der geestelijken zijnde, voor de leeken niet die deelname aan de posten en die invloed in de raadzalen bestaan, die het volk en den staat nuttig zouden kunnen zijn. Maar wij zullen het geheim ontsluijeren, zoo hetgeen nu den minst doorziende helder en duidelijk is geworden nog geheim kan genoemd worden. Met onregtschapen hart en leugenachtigen mond, en onder betuiging van eerbied en gehechtheid aan het hoofd der kerk, verlangen zij wereldlijke hervormingen, koncessiën wat aangaat het bestuur, verandering van stelsel; het komt bij hen echter alles daarop neêr, dat zij willen dat de Paus geen koning zij, of koning die niet oordeelt, die niet leidt, niet bestuurt; koning, die de pers, de valsche godsdienstbegrippen, de hartstogten, de redenering over de onschendbaarste en heiligste zaken vrij spel laat."

In een ander gedeelte van dit uitvoerig stuk heet het:

»Zoo het hoofdaandeel in het wereldlijk bestuur der Pausen natuurlijkerwijze aan de geestelijken behoort, welke groote vergoeding trekken de leeken er dan niet uit in de onafhankelijkheid, de rijkdommen, de waardigheden, die zij aan het pauselijk bestuur te danken hebben, dat te gelijker tijd hun het bekleeden van geestelijke ambten en waardigheden openstelt, voor zoover zij er roeping toe gevoelen."

Hoe logisch de man echter in dit mandement redeneert, blijkt uit het volgende:

»Hun die er op wijzen dat het geen geloofsartikel is, dat het bestaan van het wereldlijk gezag der Pausen voor de kerk onontbeerlijk is, antwoorden wij, dat het niet alleen geen geloofsartikel is, maar dat er zelfs gedurende verscheidene eeuwen geen wereldlijk bestuur der Pausen bestaan heeft."

BERLIJN, 12 December.

Zaturdag is in de Bondsvergadering ter sprake geweest het plan der regeringen die aan de Wurzburger konferentiën hebben deelgenomen, om nl. de politieke kommissie, of de zoogenaamde kommissie van policie en toezigt van 23 Aug. 1851 weder in het leven te roepen. De pogingen, door Pruissen aangewend, om ze daarvan te doen afzien waren mislukt. Tot regt verstand der zaak dient men te weten, dat die kommissie het regt had kommissiën van *enquête* te benoemen voor den konstitutioneelen toestand der verschillende Staten en die kommissiën op de plaatsen zelven te zenden, om aldaar onderzoek te doen. De Keurhessische regering nu had een voorstel gedaan om de kommissie voor de Keurhessische zaak met die weder te benoemen kommissie te vereenigen. — De Pruissische gezant had tot instruktie gekregen, om bij aanneming van dit voorstel te verklaren, dat, daar de wederinstelling dier kommissie nu doelloos was, Pruissen zich aan het voorstel niet kon aansluiten, en de Pruissische gemagtigde dus moest weigeren er zitting in te nemen; en dat, de zittingname van Keurhessen in de kommissie voor de Hessische zaak, eene afwijking zijnde van het tot dusverre gevolgd gebruik, om nl. in de kommissie niet een der partijen zitting te laten nemen met uitsluiting der andere, (de Hessische Kamers) Pruissen dat voorstel moest bestrijden. Het doel hiervan was, het impopulaire der wederinstelling der kommissie van 1851 geheel voor rekening der Wurzburgers te laten. Pruissen zou dan van alle deelname aan de schikking der Hessische zaak hebben afgezien. Toen dit bekend werd, ontving de Hessische kommissie last het voorstel in te trekken, en een ander te doen, waarbij de Hessische vertegenwoordiger zou worden uitgesloten, en dit voorstel, de opname van Pruissen, Oostenrijk, Beijeren en Saksen in de Hessische kommissie omvattende, is aangenomen. De kwestie van het al of niet nog wettig bestaan der kommissie van 1851 is dus niet ter sprake geweest.

De Pruissische regering heeft nu in eene memorie uiteengezet, dat de kommissie van 1851 regtens niet meer bestaat, wijl in 1856 een besluit ware noodig geweest, om haar permanent te verklaren, en zij dus volgens de in 1857 indirekt aangenomen verlenging slechts tot 1858 geldig was.

Omtrent de nieuwe organisatie van het leger verneemt men, dat de meerdere uitgaven, welke dien ten gevolge voor het leger zullen vereischt worden, niet meer dan 4 of 5 millioen zullen bedragen.

Te Elsenheim in Straatsburg heeft eene vrouw hare 23 jarige dochter, die zij steeds zeer slecht behandelde, vermoord en het lijk op eenigen afstand buiten aan den weg geworpen, waar het gevonden werd, terwijl een hond bezig was het te verslinden. Het hoofd had zij verpletterd en in kookend water gedompeld, om het lijk onkenbaar te maken.

LONDEN, 12 December.

De heer *Layard*, lid van het Parlement, die zelf in Italië geweest is, om den toestand ter plaatse zelf te onderzoeken, zal over de Italiaansche zaak eene brochure in het licht geven, waarbij hij tot de konklusie komt, dat de beste schikking dier zaak nog is, het in het leven roepen van een Midden-Italiaansch koningrijk, zonder aansluiting evenwel van Sardinië.

PARIJS, 12 December.

Men zegt, dat de Keizer van Oostenrijk voornemens is afstand van de regering te doen, ten behoeve van zijn zoon, onder regentschap van aartshertog *Ferdinand Maximiliaan*. Dit gerucht verdient allezins bevestiging.

Zondag-morgen zijn de pleidooijen in zake het proces *Lemoine* begonnen. De beide beschuldigden wekten telkens meer belangstelling, al nadat het proces zijn einde naderde. *Angeline* was bleek; de trekken harer moeder waren bewogen.

De prok. generaal heeft onder eene doodelijke stilte het woord opgevat, om de beschuldiging van kindermoord vol te houden. Hij heeft er op gewezen, tot hoe diep een welopgevoed meisje was gevallen, en hij heeft de oorzaken opgezocht, die daartoe aanleiding gaven. Natuurlijk was het 't gemis der zorgen van de moeder, die er zich op durft te beroepen niet aan God te gelooven, — aan die verderfelijke romans, die de edelste instellingen der maatschappij aanranden, om daarvoor vuige driften op te wekken. Intusschen heeft het openbaar ministerie, wat de hoofdmisdaad betreft, voor de dochter eene meer lijdelijke verhouding aangenomen, ofschoon zij ook met al hare kracht het leven van haar kind had moeten verdedigen.

Tegen de moeder, die dadelijk tot den moord van het verwachte kind besloten had, heeft de prok.-gen. de beschuldiging geheel volgehouden. Hij heeft er op aangedrongen, dat er voldoening zou worden gegeven, niet aan de driften der menigte, maar aan de wettige belangen der bevolking, die in een proces, als het tegenwoordige, eene zedelijke leering wilde zien. Des te hooger de schuldige geplaatst is, des te strenger dient de straf te wezen. De rijke vrouw, de vrouw der wereld, zal dus voor het regt geen genade vinden.

De heer *Lachaud* heeft daarop het woord genomen, hij heeft met aandoenlijke kracht op de vrouw gewezen, die zoo diep getroffen is, in hetgeen haar het liefste was, de eer van haar kind: haar trots, hare vreugde; de dochter die thans onteerd nevens haar zit, en dat door de schuld van een ellendige, die gedreven door berekeningen van lage hebzucht, opwellende driften tot zijn doel heeft weten te misbruiken, en een eervollen naam heeft geschandvlekt. De fout kon vergeten worden, en met een verheven moed heeft de moeder de bewijzen der schuld vernietigd. En thans wordt door het regt alles, tot in de kleinste bijzonderheden openbaar gemaakt. Is er grooter straf te bedenken? Als ze werkelijk schuldig is, dan verdient zij zeker ons medelijden, ik zou bijna zeggen onzen eerbied; want als de mensch zich zwak gevoelt, onder den last van zulke omstandigheden, heeft zij eene grootschheid van karakter getoond, die u onwillekeurig aangrijpt.

Maar gelukkig is mevr. *Lemoine* niet schuldig. Zij behoort tot eene zeer ongelukkige familie; hare moeder is krankzinnig gestorven, haar broeder is wegens krankzinnigheid onder kuratele; op 23jarigen leeftijd heeft zij eene krankzinnige zuster verloren. Deze vrouw is echter gehuwd, zij heeft het verstand niet verloren. Maar er is eene krachtige verbeelding die misleidt. Deze moeder is sterker dan eene vrouw geweest; moediger dan een man. Hare manhaftigheid maakt u beangst; maar zij had ook eene dochter te redden. 't Is waar, zij is trotsch, zij is krachtig; maar dat zijn juist de grootste karakters; Of is trotsch gelijkluidend met barbaarschheid? In 1851 heeft het geregt haar de opvoeding harer dochter toevertrouwd. — En zij is voltairiaansch? Zij heeft hare R. Kath. pligten steeds vervuld, en hare dochter op haar 12de jaar de eerste kommunie laten doen, en die telken jare doen herhalen. De opleiding harer dochter heeft zij toevertrouwd aan bekwame onderwijzers, en indien zij misleid is, waar hare dochter, aan eene zieke burin, aan een grijsaard hare bezoeken bragt, waar hare dochter van het regte pad afging, was het dan hare schuld, dat zij niet beter zag? Of is niet elk ouder verblind voor de verkeerdheden zijner kinderen?

In 1856 is echter een man in het huis opgenomen, die dadelijk zijne schandelijke berekening heeft gebouwd op een 13jarig meisje. Hij schrijft daarover zelfs aan zijnen broeder. Is er nu geweld door hem gepleegd? Neen, volgens de wet der mannen, maar onwedersprekelijk, ja, volgens de wet van God. Er is een moeijelijke leeftijd, waarin een jeugdig meisje, ongekende, geheimzinnige aandoeningen ondervindt. Hij heeft van dien toestand van het ongelukkige kind misbruik gemaakt. Die man heeft, in plaats van het vuur te temperen, het opgewekt, om het hart en de verbeelding van het meisje in vlam te zetten. En van zulk een man, zegt het openbaar ministerie, dat hij iemand is van alledaagsche zedelijkheid, neen, dat is onwaar en de mannen voor wie ik spreek, zullen zich verontwaardigd gevoelen, over de schandelijke laagheid van dien roof, door een ellendige bediende gepleegd.

De verdediger gaat vervolgens de geschiedenis van het feit na, drukt er zijn spijt over uit, dat de heer *Lemoine* niet een enkelen dag heeft kunnen wachten, om zijne dochter te spreken, waardoor welligt al het onheil ware voorkomen, en licht toe, dat, indien het de moeder alleen om afdrijving te doen was, er werkelijk in de groote steden daartoe al te gereede middelen kunnen gevonden worden. Zij heeft echter eerst zeer laat aan eene zwangerschap gedacht, en, indien de schriftelijke getuigenis van *Angeline* daartegenover mogt staan, men vergete niet in welk een toestand het meisje was toen de eerste verhooring plaats had. Buitendien wordt er regt gesproken, na eene openbare en mondelinge behandeling. De advokaat doet daarenboven uitkomen, dat de beide beschuldigden met tegenover elkaar zijn gehoord.

De heer *Lachaud* bepleit hierop de onzekerheid, dat het kind na de geboorte geleefd heeft. Hier staat weder eene zeer losse onstellige verklaring van de dochter, die bij de bevalling zeker niet zoo geheel bij zich zelve zal geweest zijn, tegenover het duidelijk uitgesproken vermoeden der Medische fakulteit.

Als die laatste in een anderen zin verklaard had, dan zou men gretig er van gebruik gemaakt hebben, thans wordt het ter zijde gesteld. Ik houd derhalve mevr. *Lemoine* voor eene edele en edelmoedige vrouw. Wilt *gij* er een monster van maken?

Wat de eischen der openbare meening betreft, spreker heeft verwonderd gestaan, wat hij daaromtrent gehoord heeft. Zijn er dan voor de wet rijken en armen? *D'Aguesseau*, wiens portret hier hangt, heeft het gezegd: »Wat is openbare meening, voor het geregt bestaat zij niet, en de regtambtenaar, die er zich om bekommert, begaat een misdrijf." Bovendien, de openbare meening is vóór deze beschuldigde, want de harten van alle moeders spreken voor mij. Er is een heilige wanhoop, die alleen zijn troost vindt in God. Ik kan mij in mijn oordeel vergissen, maar indien gij u vergist. . . . .?"

Een oorverdoovend gejuich geeft het antwoord op de welsprekende taal van den pleitbezorger. De advokaat van *Angeline*, *Seiller*, heeft kortelijks zich gehouden bij het aannemen der verdedigingsmiddelen van den vorigen spreker, zijn betoog was, dat, waar de moeder onschuldig was, aan de schuld van de dochter niet kan gedacht worden.

De prok.-gen. heeft nogmaals het woord gevoerd Hij zag geene verdediging voor die moederlijke liefde tot in de uiterste grenzen doorgevoerd. Hij had geen hart voor zulk een moed; nogmaals heeft hij beweerd, dat de opvoeding zonder zorg had plaats gehad, en wat *Fétis* aangaat, hij moge de verachtelijkste der mannen zijn, hoe lager men hem stelt, des te meer wordt ook *Angeline* vernederd. Maar had men soms een diskreten minnaar verwacht? die moet men althans niet in den stal zijner moeder zoeken.

Na eene korte repliek van den heer *Lachaud* heeft de Jurij weldra hare uitspraak gedaan, Mevr. *Lemoine* schuldig verklarende, met verzachtende omstandigheden, en *Angeline* vrij sprekende.

Op den eisch van 20 jaren dwangarbeid heeft mevr. *Lemoine* niet gewild, dat door haar advokaat iets meer gezegd werd. Die eisch is daarop toegewezen.

Mevr. *Lemoine* heeft haar vonnis met de meeste koelheid aangehoord. Toen de voorz. geëindigd had, heeft zij eene kleine buiging gemaakt alsof zij in haar salon stond. Die houding, die van zekere voldaanheid met haar zelve getuigen gaf, heeft een onbegrijpelijken indruk gemaakt. Na nog eenige welwillende woorden met haar advokaat te hebben gewisseld, is zij weggeleid.

Men verwacht, dat er kassatie zal worden aangeteekend, of dat de keizer minstens het vonnis, dat door velen vrij hard geacht wordt, zal verzachten. *Angeline* zal te Parijs op eene kostschool worden geplaatst.

ADVERTENTIEN.

*** Heden overleed plotseling mijn geliefde Echtgenoot F. RIKKERS, mij nalatende zeven Kinderen, welke slechts ten deele hun verlies kunnen beseffen.
Utrecht, A. RIKKERS,
10 Dec. 1859. Geb. PITLO.

*** Dr. VAN HASSELT en Echtgenoot betuigen innigen dank voor de betoonde deelneming in hun smartelijk verlies.
Utrecht 14 Dec. 1859.

Utrechtsche Schouwburg.

*** Met toestemming van het Hoofd van het Plaatselijk bestuur.

Diploma's en Vrijbilletten niet gangbaar.

Op VRIJDAG 16 December 1859.

Buitengewone Voorstelling

tot verdere instandhouding van de onderneming der Vereenigde Tooneelisten, onder directie van

J. EDUARD DE VRIES,

met medewerking van het **Amsterdamsch Schouwburg Frascati-Orchest,** van den Orchestmeester C. COENEN.

1 OUVERTURE Nero, van Reisiger.

2. JARVIS

OF DE EERLIJKE MAN,

Historisch Drama in twee bedrijven, naar het Fransch van LAFOND.

Tusschen het 1. en 2. bedrijf:

FANTAISIE Lucretia Borgia met Solo's voor Hoorn, Viool, Trombone en Ventil-trompet, door de HH. *Zarhaar, Iburg, Muller* en *Heuckenroth.*

3. Pausering.

4. Groote Fantaisie uit Anna Bolena, voor Clarinet, voor te dragen door den Heer *Lehmann.*

5. INTERMEZZO. gecomponeerd door den Orchestmeester C. COENEN.

6. GRANDE FANTAISIE MILITAIRE, van *Leonard,* voor de Viool, voor te dragen door den Orchestmeester *C. Coenen.*

7. Bataille van Vrouwen,

Blijspel in drie bedrijven, naar het Fransch van SCRIBE.

Om de uitgebreidheid der Voorstelling aanvang ten **HALF ZEVEN** *ure.*

PRIJZEN DER PLAATSEN: Boven Loge *f* 2.—. Beneden Loge *f* 1.50. Parquet *f* 1.25. Parterre *f* 1.—. 1e Amphitheater *f* 1.10. 2e Amphitheater *f* 0.65. Galerij *f* 0.40.

HH. Militairen in uniform op alle rangen half geld.

☞ HH. Geabonneerden, welke hunne plaatsen ook voor deze Buitengewone Voorstelling wenschen te houden, gelieven zulks **Woensdag** te doen weten bij den Heer DOESBURG.

*** Heden avond en morgen avond ten 7 ure: **Groote Voorstelling,** te geven door den heer ROUSSEL

FRANSCHE HERCULES,

en Vrijdag 16 December en volgende avonden:

Soirée Vocale et Instrumentale,

te geven door de familie **BUZEAU,** ten huize van de Gebrs. JUSTEMA, Beijersch Bieren Koffijhuis, op de Neude.

NB. Eerste kwaliteit van **Beijersche, Engelsche** en **Brabantsche Bieren** ontvangen.

*** Zij. die iets te vorderen hebben van — verschuldigd zijn aan — of onder zich hebben behoorende tot den boedel van den Heer F. RIKKERS, in leven Restaurateur te Utrecht, en aldaar onlangs overleden, gelieven daarvan vóór of uiterlijk op 1°. Januarij e. k. opgave, betaling of afgifte te doen ten Kantore van den Notaris TEMMINCK, te Utrecht, Br. fr.

*** Bij acte, verleden voor den Notaris Mr. C. G. DE BALBIAN VAN DOORN en Getuigen, te Utrecht den 25. November 1859, (geplaatst in het bijvoegsel tot de Nederlandsche Staats-Courant van Dingsdag 13 December 1859, no. 295) is te Zeist opgerigt de Naamlooze Vennootschap *ULTRAJECTUM,* tot verzekering tegen Brandschade, waarvan Directeur is de Heer Mr. W. D. F. SCHAS en Administrateur de Heer D. F. LIEFRINK; geschiedende hiervan aankondiging involdoening aan art. 38c van het Wetb. v. koophandel.
Namens de Vennooten,
C. G. DE BALBIAN VAN DOORN.

*** Tegen 1° Febr. wordt **gevraagd** voor goed loon: eene bekwame DIENSTBODE, geschikt om te koken en al het huiswerk te verrigten. Adres in persoon of met franco brieven Bureau dezer Courant lett. G.

DE NIEUWE UTRECHTSCHE ALMANAK

voor het Schrikkeljaar 1860

zag onlangs het licht bij L. E. BOSCH & ZOON (Korte Nieuwstraat).

*** Mogten de Uitgevers zich de vorige jaren in een bijzonder groot debiet van dezen Almanak, vooral in de stad, verheugen, de portretten van **Zeven Beroemde Mannen,** die Utrecht in vroegere jaren opleverde, met bijschriften, zullen zeker dit jaar het debiet allezins verhoogen. Deze portretten, door den graveur VAN ARUM op hout gebragt, stellen voor: **Hiëronymus van Alphen, Paus Adriaan VI., Hendrik de Keyser, Willem Jozef Baron van Gend, Abraham Bloemaart, Pieter Bor Christiaansz.** en **Godard Reede Graaf van Athlone.**

Behalve dezen bevat de Almanak eene allerjuiste opgave van alle belangrijke markten in Nederland, en inzonderheid de Utrechtsche, vrolijke en nuttige lektuur en verzen, eene reeks geheel nieuwe en gemakkelijke raadsels, en verder alles, wat er in te huis behoort.

Deze Almanak is in **vier soorten** alom te bekomen bij den Boekhandel, van **15 ct., 12½ ct., 10 ct. en 7½ ct.**

Verguld op Snede kost deze Almanak . . . . *f* —,35

Verder zijn ook bij bovengenoemde Uitgevers verkrijgbaar:

De Groote **Kantoor Plak-Almanak** voor 1860. . . . . —,10
» **Schrijf-Almanak** in groen Perkament. . . . . —,50
» id. in blank Perkament. . . . . —,40
» kleine id. in groen Perkament. . . . . —,30
» kleine **Zak-Kalender** (FORMAAT KOSTERTJE) . . . . . . —,10

Binnen kort verschijnt de

UTRECHTSCHE VOLKS-ALMANAK VOOR 1860,

versierd met het welgelijkend Portret van wijlen den Baron ANTON REINHARD FALCK.

☞ De Boekhandelaar PH. MEIJERS, te *Amersfoort,* heeft uitgegeven:

EENE KEURIGE PLAAT IN KLEURENDRUK,

VOORSTELLENDE

DE STAD AMERSFOORT,

HARE VOORNAAMSTE GEBOUWEN, GEZIGTEN, enz.

Terwijl men bij het aanschouwen dezer plaat een gezigt heeft op *den Hof of marktplaats,* met de *schoone gothische Lieve vrouwe toren* en een panorama van den Amersfoortschen Berg op de Sale ontwaart men in sierlijke medaillons, welke de plaat omslingeren, verschillende Stadsgezigten, voorstellende de Protestantsche-, Luthersche-, Roomsch-Katholijke- en Israëlietische Kerken, het Stadhuis, de Kazerne: het overbrengen van den grooten Keisteen naar de Stad in 1661, door Jhr. *Everard Meister,* het verplaatsen der Vischmarkt in 1856, de Gaz-fabrijk, het Stedelijk Wapen; Zinnebeeldige voorstellingen betrekking hebbende op handel en nijverheid enz.

De uitgever heeft niet geschroomd zich belangrijke offers te getroosten voor de uitgave dezer sierlijke plaat, welke hij met vertrouwen op eene algemeene deelneming het licht doet zien.

Dezelve werd vereerd met de deelneming van **Z. M. den Koning** en **H. M. de Koningin Moeder;** en niettegenstaande de vele kosten aan de uitgave verbonden, is de prijs slechts *f* 2,50 en op bestelling alom te bekomen.

STEENKOLEN.

*** De ondergeteekenden berigten, dat zij dagelijks versch uit de Mijnen ontvangen, **PUIK STEENKOLEN,** welke à *f* **1,60** en **1,50** per Ned. Mud en *f* **2,—** per waag worden afgeleverd. *Vrij aan huis.*
PROPER & VAN MAANEN.
Kelder bij de Zandbrug, beneden C. 62.

Bestellingen worden aangenomen ten hunnen huize; Lange Lauwerstraat H. 105, Oud-Kerkhof F. 89, alsmede bij Mej. de Wed. DE LIEFDE, hoek Pottestraat H. 269.

*** Wordt **gevraagd** in ééne voorname dienst, tegen Februarij e. k. — Eene *zeer bekwame* KEUKENMEID. Men is genegen zeer hoog loon te geven, met geregelden opslag. Brieven franco met opgave van getuigen etc. of in persoon, aan het bureau der Utrechtsche Courant.

*** Bij J. G. BROESE, te Utrecht is uitgegeven:

RESUMÉ

DE LA

Nouvelle Grammaire Française, à l'usage des Hollandais.

Destiné à servir d'introduction au livre des

CENT ET UN THÈMES

et aux

EXERCICES GRAMMATICAUX

du même auteur

par

GEORGE VERENET.

***f* 1.20.**

Bij het uitnemend debiet, dat de **Groote Grammaire** heeft, waarvan de 1e druk reeds geheel is uitverkocht, en de 2e ter perse is, is dikwijls de wensch geuit, mede eene *wat beknopter uitgave* te hebben voor de *lagere klassen.* De Auteur heeft aan dezen wensch thans voldaan door de uitgave van dit **Résumé,** dat mede een volledig en degelijk geheel is, zooals men dit van den *gunstig bekenden Auteur* kan verwachten.

Alle Onderwijzers gelieven dezelve van hunnen Boekverkooper *ter inzage* te vragen, ten einde er kennis mede te maken — ieder zal zich overtuigen, dat deze *Grammaire,* bepaaldelijk ten gebruike van *Nederlanders* ingerigt, verre te verkiezen is boven de nog zoo veel bij ons gebruikt wordende *buitenlandsche,* die meer bepaald *vóór Frankrijk* zijn ingerigt.

240. Staats-Loterij.

4e Klasse. 1e Lijst.
No. 17615 *f* 25.000. No. 329 *f* 1500.
2e Lijst. No. 12075 *f* 5000. No. 13188 *f* 2000.
No, 2897 *f* 1500. No. 8048 *f* 1000.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenuren.*)

Dec.	Uren	Wind- rigt.	Wind- kr. (N â.)	Barom. bij 0°.	Ther. F.	Afwijk. d. Temp.	Vochtigh.	Gev. regen.	Opmerkingen.
13	2	nnw.	0.0	765.44	34.9	— 4.1	0.91	0.	Bewolkt.
	10	wnw.	0.0	62.53	30 6	— 7.0	0.98	0.	Zw. bewolkt.
14	8	zzw.	0 5	57.71	29 7	— 6.6	0.98	0.	Betrokken.

PRIJS DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 13 December 1859.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld	2½	pCt.	62⅝	62⅞	62¾
dito dito	3	„	74⅞		
dito dito	4	„	96⅞	96 15/16	96¼
Amortisatie-Sindikaat.	3½	„	92		
Handelmaatschappij.	4½	„	125¾	126½	126
Oost-Indische Leening	4	„	95⅝		
SPANJE.					
Obligatien	1¼	pCt.	32 9/16	32⅝	32¾
Binnenl. Schuld	3	„	42 5/16	42¼	42¾
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	44		
dito 1856/59. . . .	3	„	42⅞		
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en C°.*	5	„	103⅞	104	
Obligat. 1828 & 1829.	5	„	102⅛		
Certifikat. 1831 & 1833	5	„	84⅞		
Certifikaten 1840 . . .	4	„	80⅝	81	
Cert. bij *Stieglitz* . . .	4	„	80⅝		
dito 5e Serie	5	„	90⅞	90 1/16	
dito 1855 6e Serie . .	5	„	99⅞	99 15/16	
dito Adm. te Londen	4½	„	96¼		
dito dito	3	„	64⅛		
Certifik. van Assign. .	6	„	62		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			158	158¼	
Obligatiën	4	pCt.	79¼	79⅜	
OOSTENRIJK.					
Oblig. Metaliek	5	pCt.	56 3/16	56¼	56¼
Oblig. Rente Am. . . .	5	„	74¾	74⅛	60⅝
dito dito Nat 1854. .	5	„	60⅞	60 11/16	29 13/16
dito dito	2½	„	29¾	29 13/16	
BRAZILIE.					
Geldl. 1824, £ 100. .	5	pCt.	99⅜		
„ 1839, £ 100. .	5	„	99¼		
AMERIKA.					
Ecuad. Oblig. 1855. .	1	„	12⅞	12½	26⅝
Venez. Oblig.	3	„	26⅝	27	
Grenada, Oblig. . . .	3¼	„	16⅛	16¼	
Mexiko, Obl.	3	„	20⅜		

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.

BIJVOEGSEL

BIJ DE UTRECHTSCHE COURANT VAN

WOENSDAG 14 *December* 1859, *No.* 297.

Stedelijke Raad van Utrecht.

Zitting van Donderdag 8 *December.*

Tegenwoordig zijn 21 leden, afwezig, met kennisgeving de HH. *v. Veersen* en *v. Stirum* en voorts de HH. *Kien*, *Trip*, *v. Cleeff*, *v. Geuns*, *de Jong* en *v. Boetzelaer.*

Wordt ter tafel gebragt;

eene voordragt betreffende het maximum van den door het burgerlijk armbestuur te verleenen onderstand over 1860, — ter sekretarie;

eene missive van het bestuur der vereenigde gods- en gasthuizen, ten geleide van een rooster van aftreding voor dat bestuur, — voor kennisgeving.

Is ingekomen een rekest van nacht- en brandwakers, verzoekende dat rekening en verantwoording worde gedaan wegens het beheer hunner spaarkas, — besloten, dit stuk te verzenden aan B. en W.

eene ontwerp-herziening der verordening op het gebruik der havens en wateren van de gemeente Utrecht, — ter sekretarie.

Aan de orde is alsnu het ontwerp-adres aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal, welk ontwerp luidt als volgt:

Aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal!

De Gemeenteraad van Utrecht, beducht voor de noodlottige gevolgen van het Ontwerp van Wet ter bekrachtiging van eenige artikelen der verleende koncessiën tot aanleg en exploitatie der Noorder- en Zuiderspoorwegen, acht zich verpligt in het belang van zijne gemeente en van hare ingezetenen, zijne stem ook bij Uwe Vergadering daartegen te doen hooren.

Wanneer de aanleg en exploitatie van spoorwegen ten koste van den Staat zullen geschieden, zoo als, onder de voorwaarden waarop de koncessien voor de Noorder- en Zuiderspoorwegen zijn verleend, het geval zal zijn, behooren hoofdzakelijk de eischen van het algemeen belang op den voorgrond te worden gesteld; die eischen zijn bij de verleende koncessien ten eenenmale miskend; daarbij wordt vooral de aanleg bevorderd van vele kostbare en improduktieve lijnen, grootendeels langs de grenzen des Rijks ten dienste van den buitenlander, zonder evenredig nut voor het binnenlandsch verkeer; door de regeringsvoordragten worden sommige deelen des Rijks bevoordeeld ten nadeele van de overigen, en wel van zijne aanzienlijkste steden en provinciën, wier bloei zulk eenen heilzamen invloed op de algemeene welvaart uitoefent; daarbij worden 's lands geldmiddelen opgeofferd ten behoeve van lokale belangen van enkele begunstigde steden of gewesten, zonder voordeel voor de algemeene zaak; dientengevolge wordt de hoofdstad des Rijks in hare gewigtige belangen gekrenkt en de stad Utrecht van de voorregten verstoken, welke zij sedert eeuwen mogt genieten van hare gunstige ligging in het midden des lands, op het kruispunt van zijne voornaamste landwegen, daar het toch te vreezen is, dat met het toenemend verval van de aloude middelen van vervoer te lande, naarmate het vervoer over de ijzeren spoorbanen zich ontwikkelt en uitbreidt, hunne ingezetenen in het vervolg niet anders dan langs kostbare omwegen de overige deelen des rijks zullen kunnen bereiken, die van het Noorden langs de Rijnspoorwegen over Arnhem en die van het Zuiden over Rotterdam of Arnhem en Nijmegen.

De gemeenteraad van Utrecht had bij adres van 26 Okt. 1858, waarvan een afdruk hierbij gaat, aan de Tweede Kamer der Staten Generaal zijne denkbeelden en beschouwingen medegedeeld, omtrent de rigting die bij den aanleg van spoowegen, in het algemeen belang moest worden gevolgd, op de behoeften van het nationaal verkeer gewezen, en ter bevordering daarvan op de voor 's Rijks schatkist minst bezwarende wijze, den aanleg aanbevolen van eene verbindingslijn uit Utrecht over de rivieren in aansluiting met de zuidelijke spoorwegen; in de tweede plaats had bij de wenschelijkheid betoogd van den aanleg en exploitatie van spoorwegen door den Staat en de nadeelen en de gevaren geschetst van een monopolie door partikulieren en vermoedelijk door buitenlandsche ondernemers ten koste van den Staat uitgeoefend.

De raad volhardt bij bij zijn vroeger uitgedrukte gevoelens, welke later ook door vele leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn voorgestaan, hij acht zich echter niet meer geroepen, na de krachtige taal waarmede gedurende de merkwaardige beraadslagingen in de Tweede Kamer, de nadeelen en de bezwaren der Regerings-voordragten op overtuigende wijze uitvoerig zijn aangetoond, in nieuwe bijzonderheden of in herhaalde beschouwingen te treden over de rigting der lijnen, waaraan Nederland behoefte heeft, over de noodzakelijke aanwijzing van Utrecht als centraalpunt van aansluiting derzelve, over het beginsel van aanleg en exploitatie door den Staat, over de kwistige wijze waarop 's lands geldmiddelen voor improduktieve spoorwegen en overtollige overbruggingen der rivieren zullen worden aangewend, waardoor bestaande lasten op de schouderen der natie zullen blijven drukken, waarvan zij door een beter regerings-overleg bij het verleenen van koncessiën, binnen een minder verwijderd tijdstip gedeeltelijk zou kunnen worden verligt.

In weerwil van de veel afdoende waarheden, verkondigd door de bestrijders der Regerings-voordragten, welke noch hare verdedigers, noch 's konings ministers in het minst niet vermogten te verzwakken, is het ontwerp van wet bij de Tweede Kamer met eene kleinere meerderheid tot veler teleurstelling en kommer aangenomen; de voordragt bij eene en dezelfde wet tot bekrachtiging van eenige artikelen van twee afzonderlijke verleende koncessiën, ieder op zich onaannemelijk heeft, onder den invloed van lokale belangen, die meerderheid kunnen verkrijgen, voorzeker in het voordeel van bijzondere steden en gewesten, maar in strijd met het ware belang van het Nederlandsche volk, welks konstitutionele instellingen de algemeene belangen boven de plaatselijke verheffen, en door toegeven aan deze laatsten worden bedreigd. De raad betreurt die beslissing te meer, omdat door onderscheidene solide aanvragen om koncessie de uitzigten waren gegeven op andere en betere, en vooral minder kostbare spoorwegen, en de aanleg van eene verbindingslijn van Utrecht over Kulenborg naar 's Hertogenbosch midden door het land over de rivieren na hare veroordeeling zonder eenig bekend voorafgaand ernstig onderzoek van de regering, door een geacht deskundige bij een met redenen omkleed verslag uitvoerbaar was verklaard.

De stad Utrecht door de regerings-voordragten zoozeer benadeeld, zou voorzeker bereid zijn haar bijzonder belang ten offer te brengen, wanneer het algemeen welzijn daardoor werd bevorderd, de overtuiging daarvan zou gewis hare stem hebben gesmoord, maar wanneer millioenen schats ten koste van het nationaal vermogen, tot haar nadeel, zonder evenredig nut of voordeel voor het algemeen worden besteed, dan mag zij niet zwijgen, en dan mag de raad van Utrecht geen middel, hem bij de Grondwet gegeven, onbeproefd laten, om een ontwerp van wet te bestrijden, waardoor de belangen zijner gemeente en van hare ingezetenen zoozeer worden gekrenkt. De gemeenteraad van Utrecht wendt zich op dien grond tot uwe vergadering, met het vertrouwen, dat uwe vergadering Nederland zal bewaren voor de noodlottige gevolgen van zedelijken en stoffelijken aard, welke hij van de aaneming der Regerings-voordragten zoozeer vreest; met den meesten aandrang meent hij uwe vergadering te mogen verzoeken, dat zij in hare wijsheid moge besluiten tot de niet aanneming derzelve, en Zijne Majesteit den Koning moge uitnoodigen het ontwerp van wet ter bekrachtiging van eenige artikelen van de verleende koncessiën tot aanleg en exploitatie van de Noorder- en Zuider spoorwegen in nadere overweging te nemen.

Utrecht 6 Dec. 1851. 't Welk doende enz.

Zonder diskussie wordt dit ontwerp goedgekeurd onder dankzegging aan de kommissie en opdragt der verzending aan B. en W.

Aan de orde is de voordragt betreffende het rekwest van *H. v. Dijk* en *Goetsch* tot afstand van grond aan de Katharijne-barrrière.

De heer *de Graaf* heeft tegen de zaak zelve niets, doch wel daartegen, dat van eene koncessie aan *van Berkum* gesproken wordt. Voor zoo ver hem bekend is, is aan *v. Berkum* geene koncessie gegeven. Die uitdrukking heeft bij Spr. echter het vermoeden doen rijzen, of soms ook de erven *v. Berkum* eene koncessie, die zij meenden te hebben, verkocht hadden.

De *Voorz.* verzekert, dat dit niet het geval is, en dat ook in het ontwerp-raadsbesluit niet van eene koncessie gesproken wordt.

De heer *Schuurman* zegt, dat wanneer hij in aanmerking neemt den hoogen prijs die aan partikulieren wordt betaald bij aankoop van grond om te bouwen, hij bezwaar moet maken tot afstand van stadsgrond om niet.

De *Voorz.* zegt, dat voor dien grond niet zooveel liefhebberij bestaat, vooral omdat het terrein tamelijk ondiep is. Spr. voegt hierbij, dat de voordragt, zoo als zij gedaan wordt, in verband staat met de schikking, door den raad aan B. en W. opgedragen, te treffen tusschen de vroegere aanvragen van *v. Berkum* en der wasch- en badinrigting, en dat het eerst na langdurige onderhandelingen gelukt is die schikking tot stand te brengen. Het aanzien der stad zal door het aanbouwen van de bedoelde huizen, waaraan eene wezenlijke behoefte bestaat, aan die zijde zeer veel winnen.

De heer *Bake* meent, dat het reeds beproefd is, dien grond te verkoopen. Spr. erkent, dat als niet de bezwarende voorwaarde er aan verbonden ware van er vrij aanzienlijke gebouwen te zetten, de grond eene niet onaanzienlijke waarde zou krijgen; maar dan zou men er ook op kunnen zetten wat men wilde, terwijl er nu gebouwen zullen geplaatst worden tot eene door hem geraamde som van *f* 26000. Het is, dunkt Spr., der stad wel eene opoffering van 4 of 500 gulden waard, dat deel der stad een goed aanzien te geven.

De heer *Schuurman* neemt bij de voorwaarde, waarop men vroeger die grond wilde verkoopen, dien maatstaf niet aan; dit lag niet aan den grond maar aan de kostbare wijze waarop gebouwd moest worden, waarbij voor vijf huizen tien brandgevels of buitenmuren noodig waren, nu men zelf daarvan de teekening levert zal die grond wel koopers vinden; verlangen deze aanvragers hiervoor geen billijken prijs te geven dan zullen wel anderen opkomen.

De heer *Bake* zegt, dat de grond publiek verkocht zou kunnen worden, zonder bezwarende voorwaarden, dat hem dit echter niet raadzaam voorkomt en dat, indien men aan dien kooper de verpligting oplegde van er huizen, volgens eene bij de besteding aanwezige teekening, op te plaatsen, de koopers altijd zullen beweren, dat de plans ondoelmatig en verkeerd zijn omdat dit in hun belang is. Maakt men geenerlei bepaling, dan komen er stellig onaanzienlijke woningen.

De heer *v. Lier* zou in het afgetrokkene er ook niet voor zijn, dat de stad tot eenige opoffering overging, te minder daar de lust tot bouwen, althans op zulke punten, niet door premiën behoeft te worden aangemoedigd. Uit aanmerking echter dat door de voorgestelde wijze van handelen eene belangrijke bijdrage tot instandhouding der wasch- en badinrigting zal kunnen geleverd worden, zou Spr. wel tot kosteloozen afstand van den benoodigden grond kunnen besluiten, waardoor aan genoemde inrigting de gewenschte uitbreiding zou worden gegeven. Spr. acht het pligtmatig eene zoo weldadige instelling te begunstigen en aan hare bestuurders een blijk van goedkeuring voor hunne even belanglooze als volijverige moeite en zorgen te geven

De beraadslagingen alsnu gesloten zijnde wordt de

voordragt met 19 stemmen tegen die der HH. *Schuurman* en *v. Cleeff* aangenomen.

Aan de orde is de voordragt, om aan *J. de Koning* te vergunnen eene doorgraving te maken in het Leidsche jaagpad.

De heer *Pabst* heeft bij eene vroegere dergelijke aanvraag de aandacht gevestigd op eene behoorlijke ophooging van den grond voor de brug, wijl anders gevaar kan ontstaan voor geladen wagens omdat de bruggen gewoonlijk zoo hoog gemaakt worden dat de opritten te steil zijn, ten einde te Woerden elke schuit te kunnen doorlaten. Spr. doet dergelijk verzoek ook bij deze aanvraag.

De *Voorz.* zegt den penningmeester van het Leidsche jaagpad er indachtig op te zullen maken.

De heer *Schuurman* gelooft, dat in den regel voor het afvoeren van grond de gewone vletschuiten en geene Woerdensche schuiten worden gebruikt.

De heer *Pabst* merkt aan, dat niet bepaald is welke soort van schuiten zal moeten gebezigd worden, en het dus wel denkelijk is, dat de heer *Koning*, een steenbakker te Woerden, schuiten zal gebruiken zoo als in de omstreken van Woerden gevaren worden; voor zulke schuiten moet de brug eene buitengewone hoogte hebben en daartegen is eene voorziening noodzakelijk.

Zonder omvraag wordt alsnu de voordragt aangenomen.

Wordt hierop overgegaan tot de benoeming van een regent voor het krankzinnigen-gesticht, waartoe wordt verkozen de heer Mr. *N. F. v. Nooten*.

Wordt besloten overeenkomstig een in eene vorige vergadering gedaan voorstel van den heer *v. Nooten*, het rapport der kamer van Koophandel, in zake de klagten van den schipper *v. d. Capelle*, te stellen in handen der komm. voor regtskundig onderzoek.

Alsnu niets meer te behandelen zijnde wordt de verg. gesloten.

Zitting van den Stedelijken Raad van Amersfoort.

Van 18. Dec. 1859.

Voorzitter mr. *A. G. Wijers*.

Tegenwoordig zijn 12 leden; afwezig de HH. *v. Werkhoven* met kennisgeving en verder *v. Beek* en *Diemont*.

Aan de orde zijn de beraadslagingen over de ontworpen verordeningen tot heffing en invordering eener plaatselijke direkte belasting (hoofdelijke omslag).

De heeren *Schluiler*, *Herschel*, *de Voorz.*, *v. Bel* en *v. Lockhorst* te dezer zake het woord gevoerd hebbende, wordt op voorstel van den heer *v. Bel* met 9 tegen 8 stemmen (de H. H. *Scheerenberg*, *v. Bockom Maas* en *Wijers*) besloten, de ontwerpen aan een onderzoek in de afdeelingen te onderwerpen.

Ontwerp-besluit tot vaststelling van het maximum van den in 1860 aan armen te verleenen onderstand. — Goedgekeurd met alg. stemm.

Voorstel van het dagelijksch Bestuur om aan den kommissaris van inkwartiering eene gratifikatie van *f* 15 te verleenen. De *Voorz.* herinnert, dat B. en W. de door dien ambtenaar gedane aanvraag ondersteunen uit aanmerking van zijne bijzondere bemoeijingen en den ijver door hem voortdurend aan den dag gelegd. — Dien overeenkomstig is met alg. stemmen besloten.

Voorstel van het lid *v. Lockhorst*, med. dokt., betrekkelijk de regeling van de geneeskundige armenpraktijk. Nadat dessaangaande door den *Voorz.*, beneveus de heeren *v. Lockhorst*, *v. Bel* en *Herschel* het woord was gevoerd, is met 7 tegen 5 stemmen (de HH. *J. F. Lagerweij*, *de Jong*, *Herschel*, *Scheerenberg* en *Scheltus*) besloten tot benoeming van de voorgestelde komm. over te gaan, en worden tot leden daarvan door den raad verkozen de heeren *v. Lockhorst*, *Diemont* en *v. Bockom Maas*.

Missive van het R. K. par. armbestuur, waar het de begrooting voor 1860 weder inzendt met kennen geving dat het, ter vermijding van de moeijelijkheden z. i. voor het gemeentebestuur eene weigering voort te vloeijen, aan 's raads langen om het subsidie-cijfer met 1/10 te verminde gevolg heeft gegeven, onder voorbehoud de vee dige bezwaren, later aan den raad kenbaar te maken. De begrooting is goedgekeurd, zoomede het ontw besluit tot toekenning van een subsidie van *f* 1918,

Goedkeuring van Geded. Staten op de gemee begrooting voor 1860. — Voor informatie.

Aanvragen van de ambtenaren ter sekretarie *C. Leinweber* en *D. P. Hamers* om eene traktem verhooging of toelage. — Ter sekretarie en beh deling in eene volgende vergadering, met prae-ad door Burg. en Weth. uit te brengen.

De heer *Herschel* geeft den raad in overweging adree aan de Eerste Kamer te verzoeken het ontwerp nopens de spoorwegen niet aan te nem doch verklaart, na het door den *Voorz.* en den *v. Bel* gesprokene, daaromtrent geen voorstel te d

De heer *v. Bel* wijst op de moeijelijkheid, om geval van overtredingen de sterkte van het gedi leerd te bepalen, en geeft het dagelijksch Be in overweging een' vochtmeter aan te sch verkrijgbaar bij gebr. *Sala* te Leiden. De *Vo* zegt dit ter vergadering van B. en W. te zullen sprake brengen.

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.